

พระราชบัญญัติ
พาส์ขึ้นใน (ฉบับที่ 4)
พุทธศักราช 2486

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480
และวันที่ 16 ธันวาคม พุทธศักราช 2484)

กฤษฎีกา
ปฏิบัติ พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ 1 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2486
เป็นปีที่ 10 ในรัชกาลปัจจุบัน

2 กุมภาพันธ์ 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 7

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติม
กฎหมายพาส์ชั้นในให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
พาส์ชั้นใน (ฉบับที่ 4) พุทธศักราช 2486 ”

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

1. “รัถมนตรี” หมายความว่า รัถมนตรีผู้รักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

2. “อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมสรรพสามิต
และหมายความรวมถึงผู้ทำการแทนด้วย

3. “เจ้าพนักงานสรรพสามิต” หมายความว่า พนักงาน
สังกัดกรมสรรพสามิต ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้มีอำนาจและหน้าที่
ตามพระราชบัญญัตินี้

ตอนที่ 7 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 2 กุมภาพันธ์ 2486

4. “สแตมป์สุรา” หมายความว่า สแตมป์ซึ่งกรมสรรพสามิตได้กำหนดทำขึ้น เพื่อใช้ในกิจการดั่งบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

5. “สุรา” หมายความว่า น้ำสุราตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติพาสีขึ้นในแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2467

6. “เชื้อสุรา” หมายความว่า แฉ่งเชื้อสุรา แฉ่งข้าวหมัก หรือวัตถุดิบผสมกับวัตถุดิบน้ำตาลหรือวัตถุดิบที่เปลี่ยนแปลงเป็นน้ำตาลได้แล้ว ทำให้เกิดแรงแอลกอฮอล์ขึ้น

7. “ขายส่ง” หมายความว่า ขายสุราให้แก่บุคคลหนึ่งครั้งหนึ่งเป็นจำนวนตั้งแต่สิบลิตรขึ้นไป

8. “ขายปลีก” หมายความว่า ขายสุราให้แก่บุคคลหนึ่งครั้งหนึ่งเป็นจำนวนน้อยกว่าขายส่ง

9. “นำสุราเข้ามา” หมายความว่า นำหรือยังให้นำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งสุรา แต่ไม่หมายความรวมถึงการนำเข้ามาของผู้ควบคุมขนพาหนะตามหน้าที่ของผู้รับขนส่ง

10. “ปี” หมายความว่า ปีปฏิทิน

มาตรา 4 ห้ามมิให้ผู้ใดนำสุราเข้ามามีปริมาณเกินกว่าห้าลิตร เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสรรพสามิต

2 กุมภาพันธ์ 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 7

คำทำเนียบใบอนุญาตในการนำสุราเข้ามา ให้เรียกเก็บ
ห้าบาท

มาตรา 5 สุราที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ต้องปิด
สแตมป์สุราที่ภาษณะบันจุสุราก่อนที่จะขนผ่านด่านศุลกากร
เว้นไว้แต่อธิบดีจะอนุญาตให้นำไป ปิดนะสถานที่อื่นในความ
ควบคุมของเจ้าพนักงานสรรพสามิต

มาตรา 6 สุราที่ได้ปิดสแตมป์สุราตามมาตรา 5 แล้ว
ถ้าจะเปลี่ยนภาษณะบันจุสุรา ให้ปิดสแตมป์สุราที่ภาษณะ
บันจุสุราใหม่อีกครั้งหนึ่ง

มาตรา 7 สแตมป์สุราที่ต้องปิดตามความในมาตรา 5
ให้มีอัตราดังนี้

ก. สุราที่มีแรงแอลกอฮอล์ไม่เกิน 15 ดีกรี

(1) สุราที่บันจุในภาษณะมีปริมาณไม่เกิน 18.75
เซนติลิตร ห้าสตางค์

(2) สุราที่บันจุในภาษณะมีปริมาณเกินกว่า 18.75
เซนติลิตร แต่ไม่เกิน 37.5 เซนติลิตร สิบสตางค์ เกินกว่า

ตอนที่ 7 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 2 กุมภาพันธ์ 2486

37.5 เซนติลิตรขึ้นไป 37.5 เซนติลิตรต่อสิบสตางค์ เสส
ของ 37.5 เซนติลิตร ให้นับเป็น 37.5 เซนติลิตร

ข. สุรามีสแรงแอลกอฮอล์เกินกว่า 15 ดีกรี แต่ไม่เกิน
30 ดีกรี สองเท่าอัตราในข้อ ก.

ค. สุรามีสแรงแอลกอฮอล์เกินกว่า 30 ดีกรีขึ้นไป สี่เท่า
อัตราในข้อ ก.

มาตรา 8 สแตมป์สุราที่ต้องปิดตามความในมาตรา 6
ให้มีอัตราตามที่รัฐมนตรีจะกำหนดในกดกะชวง แต่ไม่เกิน
กึ่งหนึ่งของอัตราที่กำหนดในมาตรา 7

มาตรา 9 การปิดสแตมป์สุรา ถ้าปิดไม่ครบถ้วนตาม
อัตราหรือยังมิได้มีการขีดค่าให้ถูกต้อง ตามความในพระราช
บัญญัตินี้ มิให้ถือว่าได้มีการปิดสแตมป์สุราแล้ว

มาตรา 10 การปิดสแตมป์สุราตามมาตรา 5 และมาตรา
6 และการขีดค่าสแตมป์สุรานั้น ๆ ให้เป็นไปตามวิธีการและ
เงื่อนไขที่กำหนดในกดกะชวง

มาตรา 11 ห้ามมิให้ผู้ที่มิใช่เจ้าพนักงานสรรพสามิตหรือ
เจ้าพนักงานอื่นที่รัฐมนตรีแต่งตั้ง จำหน่ายหรือมีไว้เพื่อจำหน่าย
ซึ่งสแตมป์สุรา

2 กุมภาพันธ์ 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 7

มาตรา 12 สราที่ได้นำเข้ามาในราชอาณาจักรแล้วก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้ที่มิไว้ในครอบครองปิดสแตมป์สราโดยอัตราเดียวกับที่กำหนดในมาตรา 7 และขีดค่าตามวิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกตกะชวง

มาตรา 13 เมื่อพ้นหกสัปดาห์นับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายหรือมิไว้ในครอบครองซึ่งสราอันมิได้ปิดสแตมป์สรา หรือปิดสแตมป์สราไม่ครบถ้วนตามความในพระราชบัญญัตินี้

เมื่อพ้นเก้าสัปดาห์นับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ห้ามมิให้ผู้ใดมิไว้ในครอบครองซึ่งสราอันมิได้ปิดสแตมป์สราหรือปิดสแตมป์สราไม่ครบถ้วนตามความในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 14 ผู้ใด ในการค้าหรือในการประกอบอุตสาหกรรม ใช้สราทำน้ำหอมหรือปรุงรสสินค้า นอกจากการปรุงยาตามใบสั่งของแพทย์ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสรรพสามิต และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในกตกะชวง

คำทำเนียบการออกใบอนุญาต ให้เรียกเก็บตามอัตราที่กำหนดในกตกะชวงไม่เกินปีละสิบบาท

ตอนที่ 7 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 2 กุมภาพันธ์ 2486

มาตรา 15 ให้ยกเลิกความในมาตรา 25 แห่งกฎหมาย
พาณิชย์ใน จุลจักรราช 1248 ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา
5 แห่งพระราชบัญญัติพาณิชย์ในแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช
2476 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 25 ห้ามมิให้ผู้ใดใช้สถานที่ใด ทำการขาย
สุราหรือนำสุราออกแสดงเพื่อขาย เว้นแต่จะได้รับอนุญาต
จากเจ้าพนักงานสรรพสามิต

คำทำเนียบการออกใบอนุญาตให้เรียกเก็บตามอัตราที่
กำหนดในกตกะชวง แต่ไม่เกินอัตราดังต่อไปนี้

(ก) ใบอนุญาตประเภท 1 สำหรับขายส่งสุราทุกชนิด
ปีละสี่ร้อยบาท

(ข) ใบอนุญาตประเภท 2 สำหรับขายส่งสุราที่ทำขึ้นใน
ราชอาณาจักร ปีละสามร้อยบาท

(ค) ใบอนุญาตประเภท 3 สำหรับขายปลีกสุราทุกชนิด
ปีละสองร้อยบาท

(ง) ใบอนุญาตประเภท 4 สำหรับขายปลีกสุราที่ทำขึ้น
ในราชอาณาจักร ปีละสี่สิบบาท

2 กุมภาพันธ์ 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 7

(จ) ใบอนุญาตประเภท 5 สำหรับขายปลีกสุราทุกชนิด ให้ดื่มกินในที่นั้นเป็นการชั่วคราวไม่เกินสิบวัน ห้ามสูบยา

(ฉ) ใบอนุญาตประเภท 6 สำหรับขายปลีกสุราที่ทำขึ้นในราชอาณาจักรให้ดื่มกินในที่นั้นเป็นการชั่วคราวไม่เกินสิบวัน ยี่สิบบาท

(ช) ใบอนุญาตประเภท 7 สำหรับขายปลีกสุราทุกชนิด ที่ออกให้แก่สมาคมหรือสโมสรสำหรับขายภายในสมาคมหรือสโมสรให้ดื่มกินในที่นั้น ปละห้าสิบบาท

(ซ) ใบอนุญาตประเภท 8 สำหรับขายปลีกสุราสามพัน เพื่อประโยชน์ในการประกอบโรคศิลป์และวิทยาศาสตร์ ที่ออกให้แก่แพทย์ แพทย์ประจำ และผู้ประกอบโรคศิลป์ ปละสิบบาท

มาตรา 16 ให้ยกเลิกความใน มาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติพาส์ชั้นในแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2467 ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติพาส์ชั้นในแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2476 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ตอนที่ 7 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 2 กุมภาพันธ์ 2486

“ มาตรา 6 ห้ามมิให้ผู้ใดทำหรือขายเชื้อสุราเว้นแต่จะ
ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสรรพสามิต

ห้ามมิให้ผู้ใดมิไว้ในครอบครองซึ่งเชื้อสุรา เว้นแต่จะ
เป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ทำหรือขายเชื้อสุราตามความในพระราช
บัญญัตินี้ หรือเป็นผู้มีหนังสือคุ้มครองซึ่งผู้รับใบอนุญาตขาย
ออกให้

คำทำเนียบการออกใบอนุญาตให้ทำหรือขายเชื้อสุราให้
เรียกเก็บตามอัตราที่กำหนดในกตกะชวงไม่เกินปีละห้าสิบบาท

ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกตกะชวงงดเว้นการเรียกเก็บ
คำทำเนียบการออกใบอนุญาตสำหรับการทำเชื้อสุราในบาง
กรณีเป็นพิเศษได้”

มาตรา 17 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 4 มาตรา 5 มาตรา 6 หรือ
มาตรา 14 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 18 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 11 หรือมาตรา 13 วรรค 1
มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุก
ไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 13 วรรค 2 มีความผิดต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินห้าร้อยบาท

2 กุมภาพันธ์ 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 7

มาตรา 19 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติพาณิชย์ในแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2467 ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติพาณิชย์ในแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2476 และได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา 20 บันดาสุราร่วมทั้งภานะบันจุสุรา เชื้อสุรา หรือสแตมป์สุราที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รับเสีย

มาตรา 21 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกตกกระทรวงกำหนดอัตราค่าทำเนียม และกำหนดกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กตกชวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลโท ม. พรหมโยธี

รัฐมนตรี